

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt det vil være en god idé at indføre lovgivning, der sikrer, at der maksimalt må være 18 elever i en folkeskoleklasse.

(Medlem af Inatsisartut Jørgen Rosbach, Demokraatit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke)

1. behandling

Naalakkersuisut takker for debatoplægget og anerkender forslagsstillers betragtninger om en sænkning af klassekvotienten i folkeskolen og ser positivt på, at der rejses fokus på rammerne for elevernes læring og trivsel. Folkeskolen er samfundets fundament, og Naalakkersuisut deler ønsket om, at alle børn skal have de bedst mulige forudsætninger for både faglig udvikling og social trivsel.

Når der diskuteres et fast loft på eksempelvis 18 elever i en klasse, må vi være opmærksomme på, at situationen varierer meget i landet. Mange skoler har allerede klasser under 18 elever, mens udfordringerne især findes i de større byer – ikke mindst i Nuuk, hvor mere end halvdel af de klasser med over 18 elever, er placeret. Et ensartet loft vil derfor få meget forskellige konsekvenser afhængigt af lokalområdet.

Samtidig står vi over for en betydelig udfordring med mangel på kvalificerede lærere. En generel sænkning til 18 elever vil kræve oprettelse af 53 ekstra klasser, behov for knap 69 flere lærer årsværk og en merudgift på cirka 34 millioner kroner om året for kommunerne. Det viser tydeligt, at ønsket om færre elever må balanceres med hensynet til rekruttering, økonomi og skolernes fysiske rammer.

På den baggrund finder Naalakkersuisut, at en udvikling mod lavere klassekvotienter bør ske gradvist og med udgangspunkt i de områder, hvor behovet er størst, frem for at indføre landsdækkende lovgivning på én gang. På den måde kan vi tage hensyn til både de pædagogiske ambitioner og de praktiske realiteter.

Naalakkersuisut vil i den kommende evaluering af folkeskolens kvalitet (Uddannelsesstrategien 2024-2030) kikke på at lade spørgsmålet om klassekvotient indgå som et vigtigt element sammen med andre faktorer såsom undervisningskvalitet, specialpædagogiske tilbud og lærerkompetencer. På den måde kan beslutninger om klassestørrelser træffes på et solidt grundlag og med blik for både pædagogiske og praktiske forhold.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at Naalakkersuisut deler ønsket om at forbedre rammerne for læring og trivsel i folkeskolen. Naalakkersuisut vil arbejde for løsninger, der både anerkender de pædagogiske fordele ved mindre klasser og samtidig tager højde for rekruttering, økonomi og de bygningsmæssige rammer.

Med disse bemærkninger ser Naalakkersuisut frem til en spændende og konstruktiv debat i salen.